

Motion till riksdagen 2006/07:C299

av Marie Granlund (s)

Lag om kommunal bostadsanvisning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behovet av en ny lag om kommunal bostadsanvisning.

Motivering

Bostadsbristen är ett växande problem i alltfler regioner. I tillväxtområdena och på universitetsorterna ökar köerna till hyresrätter och priserna på villor och bostadsrätter rakar i höjden. Obalanserna på bostadsmarknaden har medfört att fastighetsägarnas ställning på bostadsmarknaden kraftigt stärkts – de kan välja och vraka mellan de bostadssökande.

Som alltid i sådana situationer är det de svagaste människorna som sätts på undantag. Det kan gälla dem som någon gång haft en hyresskuld eller som haft missbruksproblem. Men det behöver inte ens vara det. Om fastighetsägaren av någon anledning inte gillar invandrare, ungdomar eller barnfamiljer, så kan han eller hon efter eget gottfinnande neka dem hyreslägenhet i sitt bestånd. Det breder ut sig ett godtycke på bostadsmarknaden, där det gäller att vara rik, ha ett fläckfritt förflutet och ha goda kontakter för att kunna få en hyreslägenhet i det privata fastighetsbeståndet. Det är ett välkänt faktum att fastighetsägarnas krav på de bostadssökande successivt trappats upp i takt med att bostadsbristen ökat. Det konstaterades bl.a. av Boendesociala beredningen (SOU 1999:48).

Kommunerna har ett övergripande ansvar för en social bostadspolitik som ger alla människor rätt till en god bostad till ett rimligt pris. Likväl saknar kommunerna idag ordentliga instrument för att klara den uppgiften. En kommunal bostadsförmedling, som ju är en lösning för att komma åt godtycket på bostadsmarknaden, är i praktiken hänvisad till att förmedla endast de bostäder som förvaltas av allmännyttan.

Fel! Okänt namn på

Fram till 1993 fanns en lag, lagen om kommunal bostadsanvisningsrätt, som gav kommunerna möjlighet att också anvisa bostäder i det privata beståndet till bostadssökande. I första hand byggde lagen på frivillighet: Kommunen och fastighetsägarna skulle upprätta avtal om hur stor del av beståndet som skulle anvisas av kommunen. Men om avtal inte kunde träffas, fanns en möjlighet för kommunen att ansöka hos hyresnämnden om anvisning i den utsträckning det behövdes för att klara bostadsförsörjningen i kommunen.

Denna lag avskaffades 1993 på förslag av den dåvarande borgerliga regeringen. Vid den tidpunkten var bostadsbristen inte så akut som den är idag, och det är först nu vi ser effekterna av kommunernas försvagade möjligheter att leva upp till de bostadssociala åtagandena. Kommunal bostadsanvisning i det privata beståndet är för övrigt inte ovanligt i andra länder med liknande problem. I till exempel Danmark finns denna möjlighet. Riksdagen bör således uppdra åt regeringen att utforma en modern bostadsanvisningslagstiftning, som åter gör det möjligt för kommunen att anvisa också lägenheter i det privata beståndet åt bostadssökande. I likhet med den tidigare lagen bör huvudalternativet alltid vara att komma fram genom frivilliga avtal med fastighetsägarna, men i en situation av allvarliga bostadssociala problem och stor bostadsbrist bör möjligheten till tvingande beslut via t.ex. hyresnämnden också finnas.

Stockholm den 25 oktober 2006

Marie Granlund (s)